

saa disse Samlinger i indbyrdes nær Forbindelse kunne tjene videnskabelige Formaal og Folkeoplysningsformaal, at vi bør bevare og udvikle Prinsens Palæ, idet denne Bygning, som med Rette fremhævet i den forudgaaende Forhandling, er vel værd at bevare. — Foruden disse positive Grunde er der efter mit Syn en meget stærk negativ Grund, der taler for at blive her, nemlig den, at saa længe vi søge efter Plads for Nationalmuseet, svæver der en bestandig Trusel over Rosenborg. Det vilde være en stor Forsyndelse af Lovgivningsmagten, om den rakte sin Haand til yderligere at ødelægge dette udmærkede Bygningsværks Omgivelser og Anlæg og undlod at gøre godt igen, hvad der tidligere er gjort Uret mod den Bygningsperle, vi eje i Rosenborg. Jeg tror her er en stor Opgave for Staten at løse i Samarbejde med Kjøbenhavns Kommune, den nemlig at gøre Rosenborg med Rosenborg Have til den Skat for Danmark, som det kan blive. Men dette vilde blive helt udelukket, hvis man vilde lægge Bygninger herind, hvor der tværtimod skal skaffes Plads og skaffes Bygninger til Side, og hvor der skal nyskabes Anlæg i Stil med Slottet. Man paaberaaber sig ogsaa af og til afdøde Kammerherre Worsaae, som skal have tænkt paa, at Nationalmuseet skulde flyttes derhen. Jeg skal gøre opmærksom paa, at det forholder sig med dette paa samme Maade som med Bernhard Olsens Udtalelse. Kammerherre Worsaae tænkte paa og talte om det for 20 Aar siden, men det var den Gang ganske andre Forhold, der var Tale om. Den Gang var der Tale om en mindre Bygning for Nationalmuseet og slet ikke om Folke-museet, som jo ikke eksisterede, men ogsaa Tanken om at lægge denne mindre Bygning paa Eksercerpladsen foran Rosenborg kom han bort fra. Det var kun under det rent forberedende Arbejde, at han havde denne Tanke. Hvis vi havde den Glæde at have Kammerherre Worsaae iblandt os endnu, saa er jeg aldeles sikker paa, at ogsaa han vilde være af den Mening, at der ikke maatte bygges ved Rosenborg.

Disse Bemærkninger gav den sidste ærede Taler mig Anledning til; men naar jeg overhovedet har bedet om Ordet, er det for Resten for at gøre en enkelt Be-

mærkning, som ligger helt uden for dette Spørgsmaal. Hvis der, saaledes som jeg vil haabe, bliver bygget ved Prinsens Palæ efter denne Plan, som jeg synes er god, saa mener jeg, at der bør tages Hensyn til en Opfindelse, der vil være af stor Værdi her. Man maa huske paa, at Prinsens Palæ er en ganske særegen Bygning; den er, som den nu staar, ikke lidet brandfarlig. Den Bygning, som skal opføres ud mod Stormgade, skal saa vidt mulig gøres brandfri, af Sten og Metal, men der er visse Punkter, hvor Sten og Metal høre op, man kan ikke undlade at anvende Træ i Gulve, i Skabe osv., og i det gamle Prinsens Palæ vil der være adskilligt, som maa gøres om, og som man af Hensyn til Stilen og hele den øvrige Sammenhæng ikke kan lade være med at gøre af Træ. Men tillad mig saa at gøre opmærksom paa, hvad vistnok de færreste vide, at man nu har brandfrit Træ. Bygningsfolk ere, saa vidt jeg har lagt Mærke dertil, ikke komne til Anvendelse deraf endnu; i Danmark er det utvivlsomt ikke anvendt noget Sted endnu. Men man er kommen dertil i fremmede Mariner, der er brandfrit Træ et overmaade stort Spørgsmaal. Vi saa, at de spanske Orlogsskibe brændte som Tændstikker, naturligvis ikke Siderne, men Dækkene og alt det øvrige Tilbehør, som var af Træ; thi dette var ikke imprægneret med det Middel, der gør Træ brandfrit. De store Mariner, baade England, Frankrig og Italien, have begyndt at arbejde med brandfrit Træ og tillægge det stor Betydning for deres Skibe. Det brandfrit Træ haves, Maalet er naaet, man kan ved en vis Imprægnering fremstille brandfrit Træ. Omkostningerne derved skulle ikke være saa ganske overordentlig store, skønt saadant Træ naturligvis bliver dyrere end det almindelige. Naar man nu skal opføre en Museumsbygning, som det gælder om til det yderste at bevare brandfrit, og man gør dette i Forbindelse med Arbejdet paa en herlig Bygning som Prinsens Palæ, saa bør man drage sig til Nytte, hvad Marinerne i andre Lande kende, men hvad der ikke synes at være naaet til Bygningskunsten endnu, i det mindste i Danmark. Man bør sørge for, at det Træ, som an-